

Fra Ånderiget

Det er ikke, fordi Birgitte Lorentzen tror på det overnaturlige. Hun er bare vildt fascineret af det.

Af Steffen Larsen

Vi skulle snakke om ånder, men så snakker vi om boksning. Vi skulle egentlig have truffet hinanden på Frederiksberg, hvor Den Franske Skole lå. I stedet mødes vi i DR-Byen, der skinner spøgelsesløst i glas og stål og emmer af "summen af kardemommen".

Birgitte Lorentzen er ikke lige den, man tror. Hun har f.eks. aldrig haft et fast arbejde.

Det er boksningens skyld, at DR-Byen lægger lokale og gennemtræk til denne samtale.

Birgitte Lorentzen freelancer nemlig på en dokumentarudsendelse om de ti største danske boksere og deres kampe. Den bliver sendt på DR2, når gongongen har lydt.

Er ikke til det okkulte

Der er lang vej fra Lulus hjemsøgte pigevarelse til knockout og næseblod.

Og dog. Cykoses forfatter ser en høj grad af "åndelighed" i boksesporten. Den

Bogen

Cykose er skrevet i et tæt, medrivende sprog. Den fortæller om pigen Lulu, der får besøg om natten af pigen Rosa, som døde under bombardementet af Den Franske Skole. Rosa reddede sin lillebror, men hun kan ikke finde fred.

Lulu er en robust pige, der ikke umiddelbart kan forstå Rosas verden. Hun allierer sig modvilligt med Psyko-Mads fra skolens C-spor, der er forbeholdt taberne. Han kan se Rosa, og der åbner sig en luftig verden af fortid og vågne drømme. Sammen løser Lulu og Mads gåden og forløser Rosa.

Det er spændende, overnaturligt og dog dybt realistisk. Cykose er solgt til udgivelse i bl.a. Frankrig. Bogens amerikanske agent kalder den et match imellem Stieg Larsson og Den 6. sans.

Til juni udkommer *Insania*, der er en fortsat beretning om Lulus og Mads' møder med åndeverdenen. Denne gang i Venedig.

rummer spiritualitet, tiden står stille, og vinderen bli'r fundet.

Hun vil også gerne fortælle om den største danske boksekamp, men først skal det handle om historien. Om Lulus møde med pigen Rosa, der døde under det ulykkelige fejlbombardement af Den Franske Skole i marts 1945.

Rosa er en "klæbeånd", der ikke kan finde fred. (Se i øvrigt bog-boksen, red.)

• *Du er altså til gys og ånder?*

- Det er egentlig ikke, fordi jeg er sådan en gyser-dame, der går op i overtro og sådan noget. Jeg er bare fascineret af det psykologiske. Af tro og angst og eksistentielle spørgsmål. Det kan man finde alle steder.

• *Har du selv haft oplevelser af overnaturlig art?*

- Næ.

• *Når man læser din bog, fornemmer man, at du færdes hjemmevant i okkulte kredse?*

- Det gør jeg slet ikke – men jeg har altid slugt sådan nogle artikler råt. Jeg kan godt huske fascinationen med "ånden i glasset" fra dengang, jeg var teenager. Det er ikke, fordi jeg tror på sådan noget eller dyrker det. Overhovedet ikke!

Der manglede noget

• *Lidt tror man vel altid på sådan noget?*

- Det kan da godt være, der er noget. Jeg er ikke sådan en, der siger, at det ikke passer. Men det er altså ikke noget, jeg går op i.

• *Nu må du fortælle, hvordan du fik idéen til din bog?*

- Det begyndte med mine børn. Jeg har to piger. Da den største var færdig med

Harry Potter for tredje gang, var der ligesom ikke mere.

- Så begyndte hun at læse socialrealistiske bøger af typen "det første kys" og sådan noget, men jeg kunne mærke, at hun ikke rigtig gad læse det. Det var rigtig ærgerligt, for jeg har selv været en stor læser som barn...

• *Og så skrev du din bog til dine piger?*

- Først var vi lige på sommerferie, og der lå de og høvede nogle bøger igennem. Det var sådan noget med *Hjælp jeg er død* eller *Rædselstærmet*. Sådan lærte jeg R.L. Stine at kende, for det var ham, de læste.

• *Det bliver han glad for at høre.*

- Ja, for selvom det er harmløs gys og underholdning, er det jo sådan noget, man elsker i den alder. Derfor tænkte jeg, at man kunne tilføre det noget andet. Nogle problematikker. Så der også kom noget indhold i det.

- Senere var jeg så på et skriv kursus på Filmskolen, hvor vi skulle skrive en lille historie – og så kom den. Historien. Det er naturligvis, fordi man har nogle andre ting liggende.

Venerne, præsten og farmor

• *Ja, for alt det med Den Franske Skole ligger vel ikke lige for?*

- Det er min veninde. Den er god nok. Hun har altid vidst, at hun boede oven på skolen. Det er det, jeg håber, man kan se. At det da godt kan være, det bare er fantasien, der spiller hende et puds.

• *Hvor har du ellers hentet inspiration?*

- Jeg kan jo lige så godt indrømme det! Jeg har en ven, der har en "klæbeånd".

• *Nå, nu nærmer vi os!*

- Han begyndte at opføre sig mærkeligt – og han drak en hel del også. Alligevel blev han ikke særlig fuld.

- Så fik han kontakt med en præst i en kirke på Nørrebro, som kunne nogle ting. Han sagde så, at det var en klæbeånd. Det var en gammel alkoholiker, der havde "sat" sig på min ven. "Og han nasser på dig!"

• *Så du er ikke fremmed over for ånderne?*

- Det er sjovt. Jeg synes, det er spændende. Jeg af-færdiger det ikke – men det er ikke noget, der fylder mit liv.

• *Ruth fra bogen, (der drikker og kan se klæbeånder, red.) er altså ham præsten?*

- Ja, og så min farmor. Hun var ikke specielt okkult, men hun var sådan en type. Lidt forhutlet. Jeg kommer selv fra sådan et miljø i det sociale boligbyggeri.

Værre og værre

• *Hvad sagde pigerne så til Cykose?*

- De kunne godt lide den. Men det var meget grænseoverskridende at få dem

Den ene af de to anden-præmievindere i dysten om at blive Årets Skolebibliotek 2010/2011 vil modtage et klassesæt af Birgitte Lorentzens spændende roman *Cykose*, der blander det historiske med det overnaturlige.

Årets Skolebibliotek præsenteres i samarbejde med hovedsponsor

DANTEK
Biblioteksløsninger

Forfatteren

Birgitte Lorentzen er født i Søborg den 1. oktober 1963. Der stod ikke skrevet noget om kunst og kultur over vuggen.

I 1991 tog hun en bachelor i filmvidenskab, og fire år efter blev hun journalist fra Århus.

Birgitte Lorentzen har boet mange år i udlandet. Mest i Italien, hvor hun en overgang var turistguide i Venedig. Forfatteren er mor til to delvist bogdroppende piger.

til at læse den. Det var lidt pinligt, ikke? Men de slutte den råt.

- *Der kommer også en nummer to?*

- Ja, og her kommer naturligvis nogle nye aktører ind. Men det er jo også en kærlighedshistorie. Det er jo "young love", ikke? Så Lulu og Mads bliver kærestere – og det fører noget med sig.

- De andre piger får øjnene op for Mads, og så tager Lulu til Italien. Til Venedig. Der er den ø – Poveglia – der går for at være "the most haunted spot on Earth".

- *Så er vi der igen?*

- Det var der, man sendte pestofrene ud og brændte dem. Senere også de levende. I dag siger man, at man stadig kan høre skrigene derudefra.

- For hundrede år siden byggede man et psykiatrisk hospital på øen, og der skulle også være foregået slemme ting.

- *Stop! Stop! Ikke mere...*

Lidt af hvert

- *Hvad hedder bogen?*

- Den hedder *Insania*.

• *Vil du andet end at underholde med dine skrivelser?*

- Jeg synes jo nok, det er et dødsdyt samfund. Det må være dødsdyt at være teenager. Det hele er så håndgribeligt. Med computer og sociale netværk og så videre.

- Nu skal de have uddannelsesplaner, før de ved, hvad de vil bruge livet til. Og nationale test og blob-blob-blob! Der er ikke rigtig noget spirituelt...

- *Der er da alle vampyr-bøgerne?*

- Jamen, det er jo også derfor, de går i gang med dem. Som en reaktion på al den

overdrevne normalitet.

- *Hvor skal den tredje bog foregå?*

- I Frankrig.

- *Vil du udvide sortimentet?*

- Jeg vil ikke sættes i bås som sådan en okkult forfatter. Jeg vil godt skrive noget voksent også.

- *Noget specielt?*

- Jeg er ikke til femi-krimi, men jeg er måske til sådan noget politisk thriller-agtigt.

- *Hvad læser du selv?*

- Jeg er meget betaget af Jakob Ejersbos tre Afrika-bøger.

- *Hvad lytter du til?*

- Ha! Det er sådan noget som The Cure, Queen – og også Rasmus Seebach.

Spændende at blive en præmie

• *Tilbage til bøgerne. Det virker som om, der bliver tænkt over titlerne?*

- Jeg er jo journalist. Der skal være noget, man bliver nysgerrig over, og som man måske ikke helt forstår. Der må gerne være noget mystik.

• *Lulu er meget glad for berigende udsagn og talemåder. Det er du også. Har du selv et motto?*

- Det skulle være dette, som vistnok er af tibetansk oprindelse: "Hvis du ikke ændrer retning, så ender du, hvor du er på vej hen".

• *Hvordan føles det egentlig at være en præmie?*

- Det har jeg ikke rigtig nogen fornemmelse af endnu, men det bliver spændende at prøve.

• *Til sidst: Hvad er så den største danske boksekamp?*

- Det er helt klart Tom Bogs mod Carlos Monzón i Idrætsparken den 19. august 1972. Selvom danskeren tabte...

Birgitte Lorentzen er selv en del af præmien i forbindelse med Årets Skolebibliotek, da den heldige vinder også får et besøg af forfatteren. Hun er god til at snakke!

